

17 Ιουνίου 2018

Σπάει καρδιές η ανάρτηση του δημοσιογράφου Κώστα Γιαννακίδη για τη σύζυγο του Δήμα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο δημοσιογράφος Κώστας Γιαννακίδης αποχαιρέτισε με ένα μακροσκελές κείμενο στο Facebook τη σύζυγο του Πύρρου Δήμα, Αναστασία Σδούγκου η οποία “έφυγε” χτυπημένη από τον καρκίνο.

Διαβάστε την ανάρτησή του στο Facebook:

«Γνώρισα την Αναστασία Σδούγκου τον Φεβρουάριο του 1989, όταν δουλεύαμε δίπλα-δίπλα στην εφημερίδα «Θεσσαλονίκη». Μας χώριζε ένας ξύλινος πάγκος. Η Αναστασία ήταν στο Αθλητικό. Ένα όμορφο ξανθό κεφάλι που γύρισε και μου είπε συνωμοτικά: «είναι όλοι τους αρειανοί εδώ μέσα». Και εμείς δύο ΠΑΟΚτσήδες. Αγαπούσε το επάγγελμα και λογικά θα γινόταν μία καλή δημοσιογράφος. Εγγραφε στην εφημερίδα, έλεγε και αθλητικά στην ΕΡΤ3.

Αγάπησε τον Πύρρο από την πρώτη στιγμή που τον είδε. Και τον αγάπησε τόσο, που έβαλε τα πάντα στην άκρη -κυρίως τον εαυτό της. Από το 1992, μετά το πρώτο χρυσό μετάλλιο στη Βαρκελώνη, όταν σήκωνε βάρη ο Πύρρος, σήκωνε και η Αναστασία. Δεν ξέρω ποια θα ήταν η πορεία του Πύρρου χωρίς την Αναστασία. Θα ήταν διαφορετική. Για να είμαι ειλικρινής, δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ τον Πύρρο χωρίς την Αναστασία. Ούτε τότε, ούτε τώρα.

Δεν ήταν η παραδοσιακή σχέση του μεγάλου άνδρα και της σπουδαίας γυναίκας που κρύβεται από πίσω. Ο Πύρρος ήταν η λάμψη, αλλά η Αναστασία η φωτιά. Ήταν το κέντρο, το μυαλό και η καρδιά μίας πολύβουης αγαπημένης και φιλόξενης οικογένειας. Η καλοσυνάτη, η μεγαλόθυμη, η αγαθή ψυχή του Πύρρου, πήγε και ζευγάρωσε με μία γυναίκα που γεννήθηκε για να δίνει, να φροντίζει και να προσέχει τους άλλους. Και αυτό το ζευγάρωμα το βλέπεις πώς αντανakλάται πάνω στα τέσσερα παιδιά τους.

Το σπίτι ήταν πάντα ανοιχτό. Πώς να γίνει και αλλιώς; Γιατί η Αναστασία είχε πάντα να σου δώσει κάτι να φας. Α, δεν γινόταν να μη φας. Μπορεί να ήθελε να σου δώσει κάτι άλλο. Ένα ρούχο. Συχνά είχε μία χρηστική πληροφορία, μία συμβουλή για το παιδί ή καλύτερα «το μωρό». «Κώστα, να σε πω κάτι;» Το τηλέφωνο φωτιζόταν περισσότερο. Μιλούσαμε επιτηδευμένα σαλλονικιώτικα, μη ξεχνιόμαστε κιόλας...

Τι άλλο να πω για την Αναστασία; Είναι σαν να προσπαθώ να περιγράψω ένα χάδι. Αν οι ζωές μας είναι αντίσκηνα, η Αναστασία ήταν για μένα ένα από τα πασαλάκια μου. Ηξερα ότι είναι εκεί. Τώρα δεν είναι.

Εφυγε τα ξημερώματα, μετά από πολύ σκληρή μάχη με τον καρκίνο, καταρρίπτοντας κάθε ρεκόρ επιβίωσης, αφήνοντας στον Πύρρο το μεγαλύτερο βάρος που του έμελε να σηκώσει. Αλλά δεν τον φοβάμαι τον φίλο μου, θα τα καταφέρει. Έμαθε πολλά απ' τη γυναίκα του.»

Πηγή: briefingnews.gr